ग्रय यां पञ्चमी७ सुचा जुक्ति। सा क्व प्रत्यनं यज्ञोऽनुष्टुभा कि तां जुक्तित वाग्धनुषुबाग्धि यज्ञः ॥१६॥ ऋष यद्धुवायामाज्यं परिशिष्टं भवति । तज्जुद्धा-मानयति त्रिः सुवेणाज्यविलापन्याऽग्रधि बुद्धां गृह्णाति यत्तृतीयं गृह्णाति ततसु-वमभिपूर्यति ॥१७॥ स जुक्ति। विश्वो देवस्य नेतुर्मर्ती वुर्ति सख्यम्। वि-श्वी राय र्षुध्यति खुम्नं वृणीत पुष्यमे स्वाकृति ॥ १८॥ मेषा देवताभिः पङ्किर्भ-वित । विश्वो देवस्येति वैश्वदेवं नेतुरिति सावित्रं मर्ता वुरोतेति मैत्रं खुम्नं वृ-णीतिति बार्क्स्पत्यं खुम्न७ कि बृक्स्पतिः पुष्यमण्ड्ति पौन्न७ ॥ ११ ॥ मेषा देव-ताभिः पङ्किभवति । पाङ्को यज्ञः पाङ्कः पश्रः पञ्च पञ्च संवत्सर्म्यतमेवैतयाष्ट्रोति यद्देवताभिः पङ्किर्भवति ॥ ५०॥ तां वाज्यमुष्टुभा तुक्तिति । वाज्वाज्यमुष्टुब्वाज्य-इस्तयज्ञं प्रत्यचमाप्रोति ॥ ५१ ॥ तदाङ्गः । एतामेवैकां जुङ्गयायस्मे कामायेतरा क्रयना रित्रवेव तं काममाप्रोतीति तां वे यखेकां नुक्रयात्पूणी नुक्रयात्मवं वे पू-र्णा सर्वमेवैनयेतदाष्ट्रोत्यय यत्सुवमिभपूर्यति सुचं तद्भिपूर्यति तां पूणां जु-क्रोत्यन्वैवैतरुच्यते सर्वास्वेव क्र्यते ॥ ५५॥ तां वाज्यनुष्टुभा तुक्रोति । सेषानु-ष्टुप्सत्येकत्रिध्शद्त्तरा भवति दश पाण्या ग्रङ्गलयो दश पाया दश प्राणा ग्रात्मे-कत्रिष्शो यस्मिन्नेते प्राणाः प्रतिष्ठिता र्तावान्वे पुरुषः पुरुषो यज्ञः पुरुषसंमि-तो यज्ञः स यावानव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावलमेवनयैतदाष्ट्रोति यद्नुष्टुभै-कत्रिष्णद्तस्या तुक्तिति ॥ ५३॥ ब्राक्तणं ॥ ४॥ अध्यायः ॥ १ [१६]॥ ॥

द्विणनाक्वनीयं प्राचीनयीवे कृष्णाजिने उपस्तृणाति । त्योर्नमधि दीवन्यति यदि दे भ्वतस्तद्नयोर्लीक्यो द्वपं तदेनमन्योर्लीक्योर्धि दीव्वयति ॥१॥ संबद्धान्ते भवतः । संबद्धानाविव कीमी लोकी तर्द्धसमृते पश्चाद्भवतस्तदिमावेव लोकी मिथुनीकृत्य त्योर्नमधि दीव्वयति ॥१॥ यद्यु एकं भवति । तदेषां लोकाना द्वपं तदेनमेषु लोकेष्ठि दीव्ययति यानि श्रृक्षानि तानि दिवो द्वपं यान